

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady 2014/804/WPZiB z dnia 8 października 2014 r. dotycząca podpisania i zawarcia w imieniu Unii porozumienia w formie wymiany listów między Republiką Kamerunu a Unią Europejską w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu 1
- Porozumienie w formie wymiany listów między Republiką Kamerunu a Unią Europejską w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1232/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 215/2014 w celu dostosowania zawartych w nim odniesień do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 i poprawiające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 215/2014 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1233/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2597/2001 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre wina pochodzące z Republiki Chorwacji i byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1234/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. zmieniające załączniki IIIB, V i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów ⁽¹⁾ 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1235/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2015 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1236/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie L-waliny wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* (DSM 25202) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 26
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1237/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 29

DECYZJE

2014/805/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 17 listopada 2014 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/366/UE ustanawiającą wykaz programów EWT i wskazującą całkowitą kwotę wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego dla każdego programu w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” na okres od 2014 do 2020 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8423) 31

2014/806/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie zatwierdzenia fotowoltaicznego szyberdachu Webasto wspomagającego ładowanie akumulatora jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 ⁽¹⁾ 34

2014/807/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 17 listopada 2014 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 w Zjednoczonym Królestwie (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8751) ⁽¹⁾ 41

2014/808/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 17 listopada 2014 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Niderlandach (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8752) ⁽¹⁾ 44

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2014/809/UE:

- ★ Decyzja nr 3/2014 Komitetu Ambasadorów AKP-UE z dnia 23 października 2014 r. w sprawie ponownego powołania na stanowisko dyrektora Centrum Technicznego ds. Współpracy w Dziedzinie Rolnictwa i Obszarów Wiejskich (CTA) 49

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY 2014/804/WPZiB

z dnia 8 października 2014 r.

dotycząca podpisania i zawarcia w imieniu Unii porozumienia w formie wymiany listów między Republiką Kamerunu a Unią Europejską w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 218 ust. 5 i 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 lutego 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/73/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA).
- (2) W następstwie przyjęcia przez Radę w dniu 15 kwietnia 2014 r. decyzji w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa wynegocjował, zgodnie z art. 37 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Kamerunu w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu.
- (3) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie uczestniczy we wprowadzaniu w życie niniejszej decyzji i w związku z tym nie współfinansuje niniejszej operacji.
- (4) Porozumienie w formie wymiany listów powinno zostać zatwierdzone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii porozumienie w formie wymiany listów między Republiką Kamerunu a Unią Europejską w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu.

Tekst porozumienia w formie wymiany listów dołącza się do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/73/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA) (Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 59).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania odpowiedniego listu, aby stał się on wiążący dla Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Rady
M. LUPI
Przewodniczący

POROZUMIENIE**w formie wymiany listów między Republiką Kamerunu a Unią Europejską w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu***A. List Republiki Kamerunu*

Jaunde, 1 września 2014 r.

Pani Ambasador — Szef Delegatury

Szanowna Pani!

W związku z przyjęciem przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji nr 2134 (2014) Unia Europejska postanowiła rozmieścić siły operacji wojskowej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA), aby udzielić pomocy w zapewnieniu bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej. We wspomnianej rezolucji Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zwraca się do państw sąsiadujących z Republiką Środkowoafrykańską o podjęcie odpowiednich środków wspierających działanie Unii, w szczególności poprzez ułatwienie transferu do Republiki Środkowoafrykańskiej — bez przeszkód i opóźnień — personelu i towarów na potrzeby operacji Unii.

Jak Pani sobie przypomina, w dniu 6 lutego 2008 r. Republika Kamerunu zawarła umowę w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu, wykonując w ten sposób rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1778 (2007) upoważniającą Unię do rozmieszczenia sił operacji wojskowej w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Tchad/RCA).

Postanowienia tej umowy, która nie obowiązuje już od dnia wyjazdu ostatniego oddziału EUFOR Tchad/RCA, odpowiadają jednak doskonale potrzebom EUFOR RCA.

W związku z powyższym proponuję, aby wszystkie postanowienia tej umowy (art. 1–19) miały zastosowanie do EUFOR RCA, przy założeniu, że:

- każdą wzmiankę dotyczącą EUFOR w wyżej wymienionych artykułach uznaje się za odnoszącą się do EUFOR RCA,
- środki transportu wymienione w art. 1 ust. 4 lit. a), art. 3 ust. 2 i 3, art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 2 uznaje się za obejmujące środki transportu będące własnością kontyngentów narodowych wchodzących w skład EUFOR RCA, jak również środki transportu dzierżawione bądź czarterowane przez EUFOR RCA,
- odniesienie do rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1778 (2007) z dnia 25 września 2007 r., zawarte w art. 1 ust. 4 lit. b), rozumiane jest jako odniesienie do rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2134 (2014) z dnia 28 stycznia 2014 r.

Byłbym zobowiązany za poinformowanie mnie, czy wyżej wymienione propozycje spotykają się z Pani aprobatą.

W przypadku udzielenia przez Panią pozytywnej odpowiedzi niniejszy list, wraz z Pani odpowiedzią, będzie stanowić wiążącą prawnie umowę międzynarodową między Republiką Kamerunu a Unią Europejską w sprawie statusu sił EUFOR RCA przejeżdżających przez Republikę Kamerunu i wejdzie ona w życie w dniu otrzymania listu zawierającego Pani odpowiedź.

Proszę przyjąć, Pani Ambasador, wyrazy mojego najwyższego szacunku.

W imieniu rządu Republiki Kamerunu

Jego Ekscelencja Pierre MOUKOKO MBONJO
Minister ds. Stosunków Zewnętrznych

B. List Unii Europejskiej

Jaunde, 30 października 2014 r.

Szanowny Panie Ministrze!

Dziękuję za Pana pismo z dnia 1 września 2014 r. dotyczące statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu, o następującej treści:

„W związku z przyjęciem przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji nr 2134 (2014) Unia Europejska postanowiła rozmieścić siły operacji wojskowej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA), aby udzielić pomocy w zapewnieniu bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej. We wspomnianej rezolucji Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zwraca się do państw sąsiadujących z Republiką Środkowoafrykańską o podjęcie odpowiednich środków wspierających działanie Unii, w szczególności poprzez ułatwienie transferu do Republiki Środkowoafrykańskiej — bez przeszkód i opóźnień — personelu i towarów na potrzeby operacji Unii.

Jak Pani sobie przypomina, w dniu 6 lutego 2008 r. Republika Kamerunu zawarła umowę w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod przywództwem Unii Europejskiej przejeżdżających przez Republikę Kamerunu, wykonując w ten sposób rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1778 (2007) upoważniającą Unię do rozmieszczenia sił operacji wojskowej w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Tchad/RCA).

Postanowienia tej umowy, która nie obowiązuje już od dnia wyjazdu ostatniego oddziału EUFOR Tchad/RCA, odpowiadają jednak doskonale potrzebom EUFOR RCA.

W związku z powyższym proponuję, aby wszystkie postanowienia tej umowy (art. 1–19) miały zastosowanie do EUFOR RCA, przy założeniu, że:

- każdą wzmiankę dotyczącą EUFOR w wyżej wymienionych artykułach uznaje się za odnoszącą się do EUFOR RCA,
- środki transportu wymienione w art. 1 ust. 4 lit. a), art. 3 ust. 2 i 3, art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 2 uznaje się za obejmujące środki transportu będące własnością kontyngentów narodowych wchodzących w skład EUFOR RCA, jak również środki transportu dzierżawione bądź czarterowane przez EUFOR RCA,
- odniesienie do rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1778 (2007) z dnia 25 września 2007 r., zawarte w art. 1 ust. 4 lit. b), rozumiane jest jako odniesienie do rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2134 (2014) z dnia 28 stycznia 2014 r.

Byłbym zobowiązany za poinformowanie mnie, czy wyżej wymienione propozycje spotykają się z Pani aprobatą.

W przypadku udzielenia przez Panią pozytywnej odpowiedzi niniejszy list, wraz z Pani odpowiedzią, będzie stanowić wiążącą prawnie umowę międzynarodową między Republiką Kamerunu a Unią Europejską w sprawie statusu sił EUFOR RCA przejeżdżających przez Republikę Kamerunu i wejdzie ona w życie w dniu otrzymania listu zawierającego Pani odpowiedź.”.

Mam zaszczyt poinformować Pana, że akceptuję warunki określone w Pana liście.

Proszę przyjąć, Panie Ministrze, wyrazy mojego najwyższego szacunku.

W imieniu Unii Europejskiej

F. COLLET
Ambasador
Szef Delegatury

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1232/2014

z dnia 18 listopada 2014 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 215/2014 w celu dostosowania zawartych w nim odniesień do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 i poprawiające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 215/2014

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 akapit trzeci i art. 22 ust. 7 akapit piąty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia niezbędnych przepisów prawnych w zakresie programowania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (zwanymi dalej „EFST”) oraz aby umożliwić terminowe przyjęcie odpowiednich programów operacyjnych, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 215/2014⁽²⁾ zostało przyjęte przed przyjęciem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014⁽³⁾.
- (2) W następstwie przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 508/2014 niektóre odniesienia w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 215/2014 do przyszłego unijnego aktu prawnego w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego („EFMR”) należy zastąpić odniesieniami do rozporządzenia (UE) nr 508/2014.
- (3) Co się tyczy EFMR, wagi określone w przyszłym akcie prawnym Unii w sprawie EFMR w odniesieniu do poziomu wsparcia realizacji celów związanych ze zmianą klimatu dla każdego z pięciu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w wersji przyjętej rozporządzeniem (UE) nr 215/2014 załączone były tymczasowo. Odniesienia zawarte w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 215/2014 powinny zatem zostać dostosowane do ostatecznej wersji numeracji przepisów zawartych w rozporządzeniu (UE) nr 508/2014.
- (4) W celu zapewnienia, że w kontekście ram wykonania realizacja celu pośredniego i celu końcowego dla wskaźnika finansowego może zostać oceniona na podstawie wniosków o płatność przedłożonych Komisji, błędne odniesienie w art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 215/2014 do art. 126 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 należy poprawić na odniesienie do art. 126 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 215/2014 z dnia 7 marca 2014 r. ustanawiające zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w zakresie metod wsparcia w odniesieniu do zmian klimatu, określania celów pośrednich i końcowych na potrzeby ram wykonania oraz klasyfikacji kategorii interwencji w odniesieniu do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Dz.U. L 69 z 8.3.2014, s. 65).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- (5) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu koordynującego europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne.
- (7) W związku z tym należy odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 215/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 215/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 akapit drugi lit. c) i d) otrzymują brzmienie:
 - „c) sprawozdawczości państw członkowskich dotyczącej środków finansowych i wydatków w podziale na poszczególne środki w rocznych sprawozdaniach z wdrażania, zgodnie z art. 50 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz art. 114 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014;
 - d) informacji i danych przedstawionych przez państwa członkowskie w odniesieniu do operacji wybranych do finansowania zgodnie z art. 97 ust. 1 lit. a) i art. 107 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.”;
- 2) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 215/2014 wprowadza się następujące sprostowanie:

s. 68, art. 5 ust. 2:

zamiast: „2. Dla wszystkich EFSI, z wyjątkiem EFRROW, cel pośredni i cel końcowy dla wskaźnika finansowego dotyczą całkowitej kwoty wydatków kwalifikowalnych, wprowadzonej do systemu rachunkowości instytucji certyfikującej i poświadczonej przez tę instytucję zgodnie z art. 126 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

W przypadku EFRROW dotyczą one zrealizowanych całkowitych wydatków publicznych, wprowadzonych do wspólnego systemu monitorowania i ewaluacji.”,

powinno być: „2. Dla wszystkich EFSI, z wyjątkiem EFRROW, cel pośredni i cel końcowy dla wskaźnika finansowego dotyczą całkowitej kwoty wydatków kwalifikowalnych, wprowadzonej do systemu rachunkowości instytucji certyfikującej i poświadczonej przez tę instytucję zgodnie z art. 126 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

W przypadku EFRROW dotyczą one zrealizowanych całkowitych wydatków publicznych, wprowadzonych do wspólnego systemu monitorowania i ewaluacji.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

Współczynniki do obliczania kwot wsparcia na cele dotyczące zmian klimatu w przypadku Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego zgodnie z art. 3

Artykuł rozporządzenia (UE) nr 508/2014	Nazwa środka pomocy	Współczynnik
ROZDZIAŁ I		
Zrównoważony rozwój w rybołówstwie		
Artykuł 26	Innowacje (+ art. 44 ust. 3 Rybołówstwo śródlądowe)	0 %* (!)
Artykuł 27	Usługi doradcze (+ art. 44 ust. 3 Rybołówstwo śródlądowe)	0 %
Artykuł 28	Partnerstwa między naukowcami a rybakami (+ art. 44 ust. 3 Rybołówstwo śródlądowe)	0 %*
Artykuł 29 ust. 1 i 2	Propagowanie kapitału ludzkiego, tworzenie miejsc pracy i dialog społeczny — szkolenie, tworzenie sieci kontaktów, dialog społeczny, wsparcie dla współmałżonków i partnerów (+ art. 44 ust. 1 lit. a) Rybołówstwo śródlądowe)	0 %*
Artykuł 29 ust. 3	Propagowanie kapitału ludzkiego, tworzenie miejsc pracy i dialog społeczny — stażyści na statkach stosowanych w łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym/dialog społeczny	0 %*
Artykuł 30	Różnicowanie działalności i nowe formy dochodów (+ art. 44 ust. 4 Rybołówstwo śródlądowe)	0 %*
Artykuł 31	Wsparcie dla młodych rybaków rozpoczynających działalność (+ art. 44 ust. 2 Rybołówstwo śródlądowe)	0 %
Artykuł 32	Bezpieczeństwo i higiena pracy (+ art. 44 ust. 1 lit. b) Rybołówstwo śródlądowe)	0 %
Artykuł 33	Tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej	40 %
Artykuł 34	Trwałe zaprzestanie działalności połowowej	100 %
Artykuł 35	Fundusze wspólnego inwestowania na wypadek niekorzystnych zjawisk klimatycznych oraz incydentów środowiskowych	40 %
Artykuł 36	Wsparcie dla systemów przydziału uprawnień do połowów	40 %
Artykuł 37	Wsparcie na rzecz opracowywania i wdrażania środków ochrony oraz współpraca regionalna	0 %
Artykuł 38	Zmniejszanie oddziaływania rybołówstwa na środowisko morskie i dostosowanie połowów w celu ochrony gatunków (+ art. 44 ust. 1 lit. c) Rybołówstwo śródlądowe)	40 %
Artykuł 39	Innowacje związane z ochroną żywych zasobów morza (+ art. 44 ust. 1 lit. c) Rybołówstwo śródlądowe)	40 %
Artykuł 40 ust. 1 lit. a)	Ochrona i odbudowa morskiej różnorodności biologicznej — zbieranie utraconych narzędzi połowowych i innych odpadów morskich	0 %

Artykuł rozporządzenia (UE) nr 508/2014	Nazwa środka pomocy	Współczynnik
Artykuł 40 ust. 1 lit. b–g) i i)	Ochrona i odbudowa morskiej różnorodności biologicznej — wkład w lepsze zarządzanie lub ochronę, budowa, instalacja lub modernizacja urządzeń stałych lub ruchomych, opracowanie planów ochrony i zarządzania odnoszących się do obszarów sieci Natura 2000 i obszarów ochrony przestrzennej, zarządzanie, odbudowa i monitorowanie morskich obszarów chronionych, w tym obszarów sieci Natura 2000, świadomość w kwestiach środowiska, udział w innych działaniach mających na celu zachowanie i zwiększenie różnorodności biologicznej oraz usług ekosystemowych (+ art. 44 ust. 6 Śródłądowa fauna i flora wodna)	40 %
Artykuł 40 ust. 1 lit. h)	Ochrona i odbudowa biologicznej różnorodności morskiej — systemy rekompensaty za szkody wyrządzone połowom przez ssaki i ptaki	0 %
Artykuł 41 ust. 1 lit. a), b) i c)	Efektywność energetyczna i łagodzenie skutków zmiany klimatu — inwestycje na statkach; audyty i programy związane z efektywnością energetyczną; analizy służące ocenie wkładu alternatywnych systemów napędzania i projektów kadłubów (+ art. 44 ust. 1 lit. d) Rybołówstwo śródłądowe)	100 %
Artykuł 41 ust. 2	Efektywność energetyczna i łagodzenie skutków zmiany klimatu — wymiana lub modernizacja głównych lub dodatkowych silników	100 %
Artykuł 42	Wartość dodana, jakość produktów i wykorzystywanie niechcianych połowów (+ art. 44 ust. 1 lit. e) Rybołówstwo śródłądowe)	0 %
Artykuł 43 ust. 1 i 3	Porty rybackie, miejsca wyładunku, giełdy rybne i przystanie — inwestycje w celu poprawy infrastruktury portów rybackich, giełd rybnych, miejsc wyładunku i przystani; budowa przystani w celu zwiększenia bezpieczeństwa rybaków (+ art. 44 ust. 1 lit. f) Rybołówstwo śródłądowe)	40 %
Artykuł 43 ust. 2	Porty rybackie, miejsca wyładunku, giełdy rybne i przystanie — inwestycje w celu ułatwienia przestrzegania obowiązku wyładowywania wszystkich połowów	0 %

ROZDZIAŁ II

Zrównoważony rozwój w akwakulturze

Artykuł 47	Innowacje	0 %*
Artykuł 48 ust. 1 lit. a)–d), f), g) i h)	Inwestycje produkcyjne w akwakulturę	0 %*
art. 48 ust. 1 lit. e), i) oraz j)	Inwestycje produkcyjne w akwakulturę — efektywność zasobów; ograniczenie wykorzystania wody i substancji chemicznych; systemy recykulacyjne minimalizujące zużycie wody	0 %*
art. 48 ust. 1 lit. k)	Inwestycje produkcyjne w akwakulturę — zwiększanie efektywności energetycznej; energia odnawialna	40 %
Artykuł 49	Usługi z zakresu zarządzania, zastępstw i doradztwa dla gospodarstw akwakultury	0 %*
Artykuł 50	Propagowanie kapitału ludzkiego i tworzenia sieci kontaktów	0 %*
Artykuł 51	Zwiększanie potencjału miejsc hodowli akwakultury	40 %

Artykuł rozporządzenia (UE) nr 508/2014	Nazwa środka pomocy	Współczynnik
Artykuł 52	Zachęcanie nowych hodowców do rozpoczęcia działalności w sektorze zrównoważonej akwakultury	0 %
Artykuł 53	Przejęcie na systemy ekozarządzania i audytu oraz na akwakulturę ekologiczną	0 %*
Artykuł 54	Akwakultura świadcząca usługi środowiskowe	0 %*
Artykuł 55	Środki dotyczące zdrowia publicznego	0 %
Artykuł 56	Środki dotyczące zdrowia i dobrostanu zwierząt	0 %
Artykuł 57	Ubezpieczenie zasobów akwakultury	40 %

ROZDZIAŁ III

Zrównoważony rozwój obszarów rybackich

Artykuł 62 ust. 1 lit. a)	Wsparcie przygotowawcze	0 %
Artykuł 63	Realizacja lokalnych strategii rozwoju (w tym koszty bieżące i aktywizacja)	40 %
Artykuł 64	Działania z zakresu współpracy	0 %*

ROZDZIAŁ IV

Środki dotyczące obrotu i przetwarzania

Artykuł 66	Plany produkcji i obrotu	0 %*
Artykuł 67	Dopłaty do składowania	0 %
Artykuł 68	Środki dotyczące obrotu	0 %*
Artykuł 69	Przetwarzanie produktów rybołówstwa i akwakultury	0 %*

ROZDZIAŁ V

Rekompensata za dodatkowe koszty związane z produktami rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych

Artykuł 70	System rekompensat	0 %
------------	--------------------	-----

ROZDZIAŁ VI

Środki towarzyszące wspólnej polityce rybołówstwa w ramach zarządzania dzielonego

Artykuł 76	Kontrola i egzekwowanie	0 %
Artykuł 77	Gromadzenie danych	0 %*

ROZDZIAŁ VII

Pomoc techniczna z inicjatywy państw członkowskich

Artykuł 78	Pomoc techniczna z inicjatywy państw członkowskich	0 %
------------	--	-----

Artykuł rozporządzenia (UE) nr 508/2014	Nazwa środka pomocy	Współczynnik
ROZDZIAŁ VIII		
Środki dotyczące zintegrowanej polityki morskiej finansowane w ramach zarządzania dzielonego		
Artykuł 80 ust. 1 lit. a)	Zintegrowany nadzór morski	0 %*
Artykuł 80 ust. 1 lit. b)	Promowanie ochrony środowiska morskiego i zrównoważona eksploatacja zasobów morskich i przybrzeżnych	40 %
Artykuł 80 ust. 1 lit. c)	Poprawa wiedzy na temat stanu środowiska morskiego	40 %

(¹) Środkowi oznaczonemu * w tabeli można przypisać wagę 40 % zgodnie z art. 3 ust. 2."

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1233/2014**z dnia 18 listopada 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2597/2001 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre wina pochodzące z Republiki Chorwacji i byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 184 i 187,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony („USiS”) został podpisany w Luksemburgu dnia 9 kwietnia 2001 r. i wszedł w życie dnia 1 kwietnia 2004 r.
- (2) W dniu 18 lipca 2014 r. podpisano Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej ⁽³⁾ („protokół”). Jego podpisanie w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich zostało zatwierdzone decyzją Rady 2014/665/UE ⁽⁴⁾. W oczekiwaniu na zakończenie procedur służących zatwierdzeniu protokołu przez Radę w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, stosuje się go tymczasowo z mocą od dnia 1 lipca 2013 r.
- (3) W art. 5 protokołu i w jego załączniku VII przewidziano zmianę obowiązujących kontyngentów taryfowych na wina w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry, pochodzące z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, ze skutkiem od dnia 1 lipca 2013 r.
- (4) Zgodnie z art. 10 protokołu wielkość nowych kontyngentów taryfowych oraz zwiększenie istniejących kontyngentów taryfowych na rok 2013 oblicza się proporcjonalnie do rocznych wielkości podstawowych określonych w protokole, uwzględniając okres, jaki upłynął do dnia 1 lipca 2013 r.
- (5) Podział zwiększenia wielkości kontyngentu taryfowego o 40 500 hl, począwszy od dnia 1 lipca 2013 r., w odniesieniu do win w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry, należy przeprowadzić w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie podmiotów przywożących wina pochodzące z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii w ramach odpowiednich pozycji taryfowych w 2013 roku.
- (6) W celu wdrożenia kontyngentów taryfowych na wino określonych w protokole, należy zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2597/2001 ⁽⁵⁾.
- (7) Ponadto w związku z przystąpieniem Chorwacji do Unii Europejskiej odniesienia do kontyngentów taryfowych na wina pochodzące z tego państwa członkowskiego, określone w rozporządzeniu (WE) nr 2597/2001, należy skreślić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.⁽³⁾ Dz.U. L 276 z 18.9.2014, s. 3.⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/665/UE z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, i tymczasowego stosowania Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 276 z 18.9.2014, s. 1).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2597/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre wina pochodzące z Republiki Chorwacji i byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, s. 35).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2597/2001.
- (9) Ponieważ protokół stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tego samego dnia i powinno wejść w życie w dniu publikacji.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2597/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2597/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na niektóre wina pochodzące z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii oraz ustalające zarządzanie nimi”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Wina wymienione w załączniku pochodzące z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, wprowadzane do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej, korzystają ze zwolnienia z cła w granicach rocznych kontyngentów taryfowych Unii określonych we wspomnianym załączniku, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. W razie wypłacania przez byłą jugosłowiańską republikę Macedonii subsydiów wywozowych w odniesieniu do tych produktów, zwolnienie z cła w ramach kontyngentów taryfowych przewidziane w protokole dodatkowym zawartym decyzją 2001/916/WE (»protokół dodatkowy w sprawie wina«) zawieszają się.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niezależnie od warunków określonych w pkt 5 lit. a) załącznika I do protokołu dodatkowego w sprawie wina, przywóz wina w ramach unijnych kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, podlega postanowieniom obowiązującego protokołu dotyczącego definicji pojęcia »produkty pochodzące« oraz metod współpracy administracyjnej do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony.”;

4) skreśla się art. 5;

5) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Kontyngenty taryfowe na wina pochodzące z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii przywożone do Unii

Numer kontyngentu	Kod CN ⁽¹⁾	Rozszerzenie TARIC	Opis	Wielkość kontyngentu na rok 2013 (w hl)	Wielkość kontyngentu na rok 2014 i na lata następne (w hl) ⁽²⁾	Cło w ramach kontyngentu taryfowego
09.1558	2204 10 93		Gatunkowe wino musujące inne niż szampan lub Asti spumante; pozostałe wina ze świeżych winogron, w pojemnikach o objętości 2 litrów lub mniejszej	85 000	91 000 ⁽⁴⁾	Zwolnienie
	2204 10 94					
	2204 10 96					
	2204 10 98					
	2204 21 06					
	2204 21 07					
	2204 21 08					
	2204 21 09					
	ex 2204 21 93	19, 29, 31, 41 oraz 51				
	ex 2204 21 94	19, 29, 31, 41 oraz 51				
	2204 21 95					
	ex 2204 21 96	11, 21, 31, 41 oraz 51				
	2204 21 97					
ex 2204 21 98	11, 21, 31, 41 oraz 51					
09.1559	2204 29 10		Pozostałe wina ze świeżych winogron, w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry	354 500 ⁽²⁾	389 000 ⁽⁵⁾	Zwolnienie
	2204 29 93					
	ex 2204 29 94	11, 21, 31, 41 oraz 51				
	2204 29 95					

Numer kontyngentu	Kod CN ⁽¹⁾	Rozszerzenie TARIC	Opis	Wielkość kontyngentu na rok 2013 (w hl)	Wielkość kontyngentu na rok 2014 i na lata następne (w hl) ⁽²⁾	Cło w ramach kontyngentu taryfowego
	ex 2204 29 96	11, 21, 31, 41 oraz 51				
	2204 29 97					
	ex 2204 29 98	11, 21, 31, 41 oraz 51				

⁽¹⁾ Niezależenie od reguł interpretacji Nomenklatury scalonej uznaje się, że nazewnictwo stosowane do opisu produktów ma charakter jedynie orientacyjny, przy czym system preferencyjny w kontekście niniejszego załącznika jest określony zakresem kodów CN. W przypadku gdy wskazane są kody ex CN, system preferencyjny jest ustalany poprzez łączne zastosowanie kodu CN oraz odpowiadającego mu opisu.

⁽²⁾ Dla roku 2013 zwiększenie wielkości kontyngentu taryfowego o 40 500 hl, począwszy od dnia 1 lipca 2013 r., obliczane proporcjonalnie do wielkości podstawowych z uwzględnieniem okresu, jaki upłynął do dnia 1 lipca 2013 r., rozdziela się, zgodnie z kolejnością zgłoszeń i pod warunkiem złożenia odpowiedniego wniosku, wśród podmiotów, które dokonały przywozu wina pochodzącego z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii w ramach tych pozycji taryfowych w 2013 roku.

⁽³⁾ Na wniosek jednej stron można przeprowadzić konsultacje mające na celu dostosowanie kontyngentów poprzez przeniesienie ilości powyżej 6 000 hl z kontyngentu dotyczącego pozycji ex 2204 29 (nr porządkowy 09.1559) do kontyngentu dotyczącego pozycji ex 2204 10 oraz ex 2204 21 (nr porządkowy 09.1558).

⁽⁴⁾ Od dnia 1 stycznia 2015 r. wielkość tego kontyngentu zwiększana jest o 6 000 hl rocznie.

⁽⁵⁾ Od dnia 1 stycznia 2015 r. wielkość tego kontyngentu zmniejszana jest o 6 000 hl rocznie.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1234/2014**z dnia 18 listopada 2014 r.****zmieniające załączniki IIIB, V i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 58 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas jedenastego posiedzenia, które odbyło się w Genewie w dniach od 28 kwietnia do 10 maja 2013 r., Konferencja Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych („konwencja bazylejska”) przyjęła decyzję B C-11/6 zmieniającą załącznik IX do konwencji bazylejskiej. Załącznik IX do konwencji bazylejskiej jest zawarty w części 1, wykaz B w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Zmiana, która obejmuje dwa nowe wpisy dotyczące odpadów, wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia 26 listopada 2013 r., zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. b) konwencji bazylejskiej.
- (2) Strumienie odpadów opisane przez dwa nowe wpisy — B3026 i B3027 — odpowiadają trzem wpisom w załączniku IIIB do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Są to BEU01, BEU02 i BEU03. Pierwsze i drugie subtiret wpisu B3026 odpowiadają kolejno wpisom BEU02 i BEU03. Wpis B3027 odpowiada wpisowi BEU01.
- (3) W celu uwzględnienia decyzji BC-11/6, wpisy B3026 i B3027 muszą zostać włączone do części 1, wykaz B załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Jednocześnie wpisy BEU01, BEU02 i BEU03 powinny zostać wykreślone z załącznika IIIB do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, który zawiera rodzaje odpadów tymczasowo niesklasyfikowane, do czasu wydania decyzji w sprawie ich włączenia do odpowiednich aneksów do konwencji bazylejskiej lub do decyzji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.
- (4) Na tym samym posiedzeniu Konferencja Stron konwencji bazylejskiej przyjęła decyzją BC-11/15 sekcje 1, 2, 4 i 5 wytycznych w sprawie bezpiecznego dla środowiska gospodarowania używanym i zużytym sprzętem komputerowym. W związku z przyjęciem tych sekcji należy odpowiednio zaktualizować załącznik VIII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.
- (5) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach IIIB, V i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 26 maja 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku IIIB pkt 2 skreśla się wpisy BEU01, BEU02 i BEU03;
 - 2) w załączniku V, część 1, wykaz B po wpisie B3020 dodaje się dwa wpisy w brzmieniu:

„B3026	Następujące odpady ze wstępnego przetwarzania kompozytowych opakowań płynów, niezawierające materiałów objętych załącznikiem I w stężeniach wystarczających, aby wykazywały cechy charakterystyczne dla załącznika III: <ul style="list-style-type: none">— niedająca się wydzielić frakcja tworzywa sztucznego— niedająca się wydzielić frakcja tworzywa sztucznego i aluminium
B3027	Odpady składające się z laminowanych etykiet samoprzylepnych, zawierające surowce wykorzystywane w produkcji etykiet”;
 - 3) w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:
 - a) punkt I.14. otrzymuje brzmienie:

„14. Wytyczne w sprawie bezpiecznego dla środowiska gospodarowania używanym i zużytym sprzętem komputerowym, sekcje 1, 2, 4 i 5 ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Przyjęte na jedenastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, 28 kwietnia–10 maja 2013 r.”;
 - b) drugi wpis w pkt II otrzymuje brzmienie:

„używane i złomowane komputery osobiste ⁽⁶⁾

⁽⁶⁾ Przyjęte przez Komitet OECD ds. Polityki Ochrony Środowiska w lutym 2003 r. (dokument ENV/EPOC/WGWPR(2001)3/FINAL).”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1235/2014**z dnia 18 listopada 2014 r.****ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2015 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3 i 6 oraz art. 21 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 517/94 ustanawia ograniczenia ilościowe na przywóz niektórych wyrobów włókienniczych pochodzących z niektórych państw trzecich, które to ograniczenia mają być przydzielone według kolejności zgłoszeń.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 517/94 dopuszczalne jest zastosowanie, w określonych okolicznościach, innych metod przydziału i podziału kontyngentów na transe lub zarezerwowanie części konkretnych limitów ilościowych wyłącznie dla wniosków popartych dowodami wcześniejszej realizacji przywozu.
- (3) Reguły zarządzania kontyngentami ustanowionymi na rok 2015 należy przyjąć przed rozpoczęciem roku kontyngentowego, tak aby nie doszło do nadmiernych zakłóceń ciągłości przepływów handlowych.
- (4) Środki przyjęte w latach poprzednich, takie jak te określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1281/2013 ⁽²⁾, okazały się zadowalające i z tego względu uznano za właściwe przyjęcie podobnych reguł na rok 2015.
- (5) W celu zaspokojenia potrzeb możliwie jak największej liczby podmiotów gospodarczych należy zwiększyć elastyczność przydziału według kolejności zgłoszeń poprzez wprowadzenie pułapu ilości, które mogą być przydzielone każdemu podmiotowi gospodarczemu przy zastosowaniu tej metody.
- (6) W celu zagwarantowania pewnego stopnia ciągłości wymiany handlowej i efektywnego zarządzania kontyngentami podmiot gospodarczy powinien posiadać możliwość złożenia pierwszego wniosku o zezwolenie na przywóz na 2015 r. w ilości równej tej, która została przez niego przywieziona w 2014 r.
- (7) W celu optymalnego wykorzystania ilości podmiot gospodarczy, który wykorzystał przynajmniej połowę kwoty, na którą wcześniej uzyskał zezwolenie, powinien posiadać możliwość złożenia wniosku w odniesieniu do pozostałej kwoty, pod warunkiem, że ilości te są dostępne w ramach kontyngentów.
- (8) Aby zapewnić sprawne zarządzanie, okres ważności zezwoleń na przywóz powinien wynosić dziewięć miesięcy od daty wystawienia, jednak nie dłużej niż do końca roku. Państwa członkowskie powinny wydawać zezwolenia dopiero po powiadomieniu przez Komisję, że ilości są dostępne, i wyłącznie w przypadku, gdy podmiot gospodarczy jest w stanie udowodnić zawarcie umowy i może zaświadczyć, w przypadku braku szczegółowych przepisów stanowiących inaczej, że nie przyznano mu dotychczas wspólnotowego zezwolenia na przywóz na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danych kategorii i krajów. Właściwe organy krajowe powinny być jednak upoważnione do przedłużenia, na wniosek importerów, o trzy miesiące i nie dłużej niż do dnia 31 marca 2016 r. okresu ważności zezwoleń, na podstawie których, do dnia złożenia wniosku, dokonano przywozu przynajmniej połowy przyznaczonych ilości.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych ustanowionego na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) nr 517/94,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia reguły zarządzania kontyngentami ilościowymi na przywóz niektórych wyrobów włókienniczych określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 517/94 na rok 2015.

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) nr 1281/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r. ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2014 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 (Dz.U. L 332 z 11.12.2013, s. 5).

Artykuł 2

Kontyngenty, o których mowa w art. 1, są przydzielane w porządku chronologicznym, w jakim Komisja otrzymała od państw członkowskich zawiadomienia o wnioskach pochodzących od indywidualnych podmiotów gospodarczych dotyczących ilości nieprzekraczających maksymalnych ilości przydziału dla każdego podmiotu gospodarczego, określonych w załączniku I.

Ilości maksymalne nie są jednak stosowane wobec podmiotów gospodarczych, które, przy składaniu pierwszego wniosku na 2015 r., były w stanie wykazać przed właściwymi organami krajowymi, że w odniesieniu do wymienionych kategorii i krajów trzecich dokonały przywozu ilości większych od ilości maksymalnych określonych dla każdej kategorii zgodnie z wydanymi im zezwoleniami na przywóz na 2014 r.

W przypadku takich podmiotów gospodarczych właściwe organy mogą zezwolić na przywóz z danych krajów trzecich i w odniesieniu do danych kategorii w ilościach nieprzekraczających ilości przywiezionych w 2014 r. i pod warunkiem, że przywóz danej ilości możliwy jest w ramach przyznanego kontyngentu.

Artykuł 3

Każdy importer, który wykorzystał 50 % lub więcej ilości przyznanej mu na mocy niniejszego rozporządzenia, ma prawo wystąpić, w odniesieniu do tej samej kategorii i kraju pochodzenia, z kolejnym wnioskiem o ilości, które nie przekraczają ilości maksymalnych ustanowionych w załączniku I.

Artykuł 4

1. Właściwe organy krajowe wymienione w załączniku II mogą od godz. 10.00 w dniu 8 stycznia 2015 r. przekazywać Komisji zawiadomienia o kwotach objętych otrzymanymi wnioskami o wydanie zezwolenia na przywóz.

Czas określony w ustępie pierwszym jest rozumiany jako czas obowiązujący w Brukseli.

2. Właściwe organy krajowe wydają zezwolenia na przywóz wyłącznie po uzyskaniu potwierdzenia od Komisji, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 517/94, że przywóz danych ilości jest możliwy.

Organy te wydają zezwolenie wyłącznie w przypadku, gdy podmiot gospodarczy:

- a) udowodni istnienie umowy dotyczącej dostawy wyrobów; oraz
- b) oświadczy na piśmie, że w odniesieniu do danych kategorii i krajów:
 - (i) nie przyznano mu dotychczas zezwolenia na mocy niniejszego rozporządzenia;
 - (ii) z zezwolenia, które przyznano mu na mocy niniejszego rozporządzenia, wykorzystał przynajmniej 50 %.

3. Zezwolenia na przywóz zachowują ważność przez okres dziewięciu miesięcy od daty wydania, lecz nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r.

Właściwe organy krajowe mogą jednak, na wniosek importera, przedłużyć o trzy miesiące ważność zezwoleń, z których, w chwili składania wniosku o przedłużenie, wykorzystano przynajmniej 50 % przyznanej ilości. Niezależnie od okoliczności przedłużone zezwolenie traci ważność nie później niż dnia 31 marca 2016 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne ilości określone w art. 2 i 3

Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
Białoruś			
	1	kilogramy	20 000
	2	kilogramy	80 000
	3	kilogramy	5 000
	4	sztuki	20 000
	5	sztuki	15 000
	6	sztuki	20 000
	7	sztuki	20 000
	8	sztuki	20 000
	15	sztuki	17 000
	20	kilogramy	5 000
	21	sztuki	5 000
	22	kilogramy	6 000
	24	sztuki	5 000
	26/27	sztuki	10 000
	29	sztuki	5 000
	67	kilogramy	3 000
	73	sztuki	6 000
	115	kilogramy	20 000
	117	kilogramy	30 000
	118	kilogramy	5 000

Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
Korea Północna	1	kilogramy	10 000
	2	kilogramy	10 000
	3	kilogramy	10 000
	4	sztuki	10 000
	5	sztuki	10 000
	6	sztuki	10 000

Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
	7	sztuki	10 000
	8	sztuki	10 000
	9	kilogramy	10 000
	12	pary	10 000
	13	sztuki	10 000
	14	sztuki	10 000
	15	sztuki	10 000
	16	sztuki	10 000
	17	sztuki	10 000
	18	kilogramy	10 000
	19	sztuki	10 000
	20	kilogramy	10 000
	21	sztuki	10 000
	24	sztuki	10 000
	26	sztuki	10 000
	27	sztuki	10 000
	28	sztuki	10 000
	29	sztuki	10 000
	31	sztuki	10 000
	36	kilogramy	10 000
	37	kilogramy	10 000
	39	kilogramy	10 000
	59	kilogramy	10 000
	61	kilogramy	10 000
	68	kilogramy	10 000
	69	sztuki	10 000
	70	pary	10 000
	73	sztuki	10 000
	74	sztuki	10 000
	75	sztuki	10 000

Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
	76	kilogramy	10 000
	77	kilogramy	5 000
	78	kilogramy	5 000
	83	kilogramy	10 000
	87	kilogramy	8 000
	109	kilogramy	10 000
	117	kilogramy	10 000
	118	kilogramy	10 000
	142	kilogramy	10 000
	151A	kilogramy	10 000
	151B	kilogramy	10 000
	161	kilogramy	10 000

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz urzędów wydających zezwolenia określonych w art. 4

<p>1. Belgia FOD Economie, Kmo, Middenstand en Energie Algemene Directie Econo- mische Analyses en Inter- nationale Economie Dienst Vergunningen Vooruitgangstraat 50 1210 Brussel Tel. +32 22776713 Fax +32 22775063</p>	<p>SPF Économie, PME, Classes moyennes et Énergie Direction générale des analyses économiques et de l'économie internatio- nale Service Licences Rue du Progrès 50 1210 Bruxelles Tél. + 32 22776713 Fax + 32 22775063</p>	<p>2. Bułgaria Министерство на икономиката и енергетиката Дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“ ул. „Славянска“ № 8 1052 София Tel.: +359 29407008/+359 29407673/+359 29407800 Fax: +359 29815041/+359 29804710/+359 29883654</p> <p>Ministry of Economy and Energy 8, Slavyanska Str., Sofia 1052, Bulgaria Tel.: +359 29407008/+359 29407673/+359 29407800 Fax: +359 29815041/+359 29804710/+359 29883654</p>
<p>3. Republika Czeska Ministerstvo průmyslu a obchodu (Ministry of Industry and Trade) Licenční správa Na Františku 32 CZ – 110 15 Praha 1 Tel: (420) 224 907 111 Fax: (420) 224 212 133</p>	<p>4. Dania Erhvervs- og Vækstministeriet (<i>Ministry for Business and Growth</i>) Erhvervsstyrelsen Langelinie Allé 17 2100 København DANMARK Tlf. + 45 35291000 Fax + 45 35291001</p>	
<p>5. Niemcy Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) [<i>Federal Office of Economics and Export Control</i>] Frankfurter Str. 29-35 D-65760 Eschborn Tel.: +49 6196908-0 Fax +49 6196908800</p>	<p>6. Estonia Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium Harju 11 15072 Tallinn Eesti Tel: +372 6256400 Faks: +372 6313660</p>	
<p>7. Irlandia Department of Jobs, Enterprise and Innovation Licensing Unit Kildare Street Dublin 2 IRELAND Tel. +353 16312545 Fax +353 16312562</p>	<p>8. Grecja Υπουργείο Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών, Εμπορικής Άμυνας Κορνάρου 1 105 63 Αθήνα Τηλ. +30 2103286041-43, 2103286021 Φαξ +30 2103286094</p> <p>Ministry of Development and Competitiveness General Directorate for International Economic Policy, Directorate of Import-Export Regimes, Trade Defence Instru- ments 1 Kornarou Str. 10563 Αθήνα Τηλ. + 30 2103286041-43, 2103286021 Φαξ + 30 2103286094</p>	

9. Hiszpania

Ministerio de Economía y Competitividad
 Dirección General de Comercio e Inversiones
 Paseo de la Castellana nº 162
 E-28046 Madrid
 Tel. +34 913493817, 3493874
 Fax +34 913493831
 Correo electrónico: sgindustrial.sccc@comercio.mineco.es

10. Francja

Ministère de l'économie, de l'industrie et du numérique
 Direction générale des entreprises (DGE)
 Service de l'industrie (SI)
 Sous-direction de la chimie, des matériaux et des éco-industries (SDCME)
 Bureau des matériaux
 67 rue Barbès — BP 80001
 94201 Ivry-sur-Seine Cedex
 Tél. +33 179843449
 Courriel: isabelle.paimblanc@finances.gouv.fr

11. Chorwacja

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova
 Samostalni sektor za trgovinsku politiku i gospodarsku multilateralu
 Trg N. Š. Zrinskog 7-8
 10000 Zagreb
 Tel. 00 385 1 6444626
 Faks 00 385 1 6444601

Ministry of Foreign and European Affairs
 Directorate for Trade Policy and Economic Multilateral Affairs
 Trg N. Š. Zrinskog 7-8
 10000 Zagreb
 Tel. 00 385 1 6444626
 Faks 00 385 1 6444601

12. Włochy

Ministero dello Sviluppo Economico
 Dipartimento per l'impresa e l'internazionalizzazione
 Direzione Generale per la Politica Commerciale Internazionale
 Divisione III — Politiche settoriali
 Viale Boston, 25
 00144 Roma
 Tel. +39 0659647517, 59932202, 59932406
 Fax +39 0659932263, 59932636
 E-mail: polcom3@mise.gov.it

13. Cypr

Κλάδος Έκδοσης Αδειών Εισαγωγής/Εξαγωγής
 Υπηρεσία Εμπορίου
 Υπουργείο Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
 Ανδρέα Αραούζου 6
 1421 Λευκωσία
 Τηλ. +357 22867100
 Φαξ +357 22375443

Imports/Exports Licensing Section
 Trade Service
 Ministry of Energy, Commerce, Industry and Tourism
 6, Andrea Araouzou Str.
 1421 Nicosia
 Κύπρος
 Τηλ. +357 22 867 100
 Φαξ +357 22 375 443

14. Łotwa

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija
 Kr.Valdemāra iela 3
 LV-1395 Rīga
 Tālr.: 00 371 6701 6201
 Fakss: 00 371 6782 8121

15. Litwa

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
 Gedimino pr. 38/Vasario 16-osios g. 2
 LT-01104 Vilnius, Lietuva
 Tel. +370 70664658, +370 70664808
 Faks. +370 70664762
 E. paštas vienaslangelis@ukmin.lt

16. Luksemburg

Ministère de l'économie
 Office des licences
 19-21, boulevard Royal
 2449 Luxembourg
 Tél. +352 226162
 Fax +352 466138
 office.licences@eco.etat.lu

<p>17. Węgry Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (<i>Hungarian Trade Licencing Office</i>) 1124 Budapest Németvölgyi út 37–39. MAGYARORSZÁG Tel. +36 14585503 Fax +36 14585814 E-mail: keo@mkeh.gov.hu</p>	<p>18. Malta Ministry for the Economy, Investment and Small Business Commerce Department, Trade Services Directorate Lascaris Valletta VLT2000 Malta Telefon: 00 356 256 90 202 Faks: 00 356 212 37 112</p>	
<p>19. Niderlandy Belastingdienst/Douane Centrale dienst voor in- en uitvoer Kempkensberg 12 Postbus 30003 9700 RD Groningen Tel. +31 881512122 Fax +31 881513182</p>	<p>20. Austria Bundesministerium für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft (<i>Federal Ministry of Science, Research and Economy</i>) Abteilung C2/9 — Außenwirtschaftskontrolle Stubenring 1 A — 1010 Wien Tel: +43 171100-8353 Fax +43 171100-8366</p>	
<p>21. Polska Ministerstwo Gospodarki pl. Trzech Krzyży 3/5 00-507 Warszawa POLSKA Tel. +48 226935553 Faks +48226934021</p>	<p>22. Portugalia Ministério das Finanças Direção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo Rua Terreiro do Trigo Edifício da Alfândega 1149-006 Lisboa Portugal Tel. (351-1) 218 814 263 Fax: (351-1) 218 814 261 Endereço eletrónico: dsl@dgaiec.min-financas.pt</p>	
<p>23. Rumunia Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri Direcția Politici Comerciale Calea Victoriei, nr. 152, sector 1 București Cod poștal: 010096 Tel: + 40 21 3150081 Fax: + 40 21 3150454 E-mail: clc@dce.gov.ro</p>	<p>24. Słowenia Ministrstvo za finance (Ministry of Finance) Davčna uprava Republike Slovenije Spodnji plavž 6c SI-4270 Jesenice SLOVENIJA Tel. +386 42974470 Faks +386 42974472 E-naslov: taric.cuje@gov.si</p>	
<p>25. Słowacja Ministerstvo hospodárstva SR (<i>Ministry of Economy of the Slovak Republic</i>) Odbor výkonu obchodných opatrení Mierová 19 827 15 Bratislava Tel. +421 248547019 Fax +421 243423915 E-mail: jan.krocka@mhsr.sk</p>	<p>26. Finlandia Tulli (Finnish Customs) PL 512 FI-00101 Helsinki SUOMI/FINLAND Puhelin: +358 295 5200 Faksi: +358 204922852 Sähköposti: kirmo@tulli.fi</p>	<p>Tullen PB 512 FI-00101 Helsingfors FINLAND Fax +358 204922852</p>
<p>27. Szwecja Kommerskollegium Box 6803 SE-113 86 Stockholm SVERIGE Tfn +46 86904800 Fax +46 8306759 E-post: registrator@kommers.se</p>	<p>28. Zjednoczone Królestwo Import Licensing Branch (ILB) Department for Business Innovation and Skills E-mail: enquiries.ilb@bis.gsi.gov.uk</p>	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1236/2014**z dnia 18 listopada 2014 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie L-waliny wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* (DSM 25202) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie L-waliny wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* (DSM 25202). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie L-waliny wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* (DSM 25202) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania jej w kategorii „dodatki dietetyczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w swojej opinii z dnia 2 lipca 2014 r. ⁽²⁾, że w proponowanych warunkach stosowania L-walina wytwarzana przez *Corynebacterium glutamicum* (DSM 25202) nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko i że można ją uznać za wydajne źródło niezbędnego aminokwasu L-waliny w żywieniu zwierząt. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Z oceny L-waliny wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* (DSM 25202) wynika, że spełnione są warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2014, 12(7):3795.

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki dietetyczne. Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i podobne produkty.

3c369	—	L-walina	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>L-walina, minimalna zawartość 98 % (w suchej masie)</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>L-walina ((2S) kwas 2-amino-3-metylobutanowy) wytwarzana w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> (DSM 25202).</p> <p>Wzór chemiczny: $C_5H_{11}NO_2$</p> <p>Numer CAS: 72-18-4</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>W celu oznaczenia zawartości L-waliny w dodatku paszowym: Food Chemical Codex „L-valine monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca L-waliny”).</p> <p>W celu oznaczania zawartości waliny w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych: chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją spektrofotometryczną (HPLC/VIS) — rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009.</p>	Wszystkie gatunki	—			<ol style="list-style-type: none"> Informacje na etykietach, którymi opatrzony jest dodatek: <ul style="list-style-type: none"> — wilgotność. Środki ostrożności: podczas kontaktu z produktem chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych. W przypadku dobrowolnego podawania informacji na etykietach materiałów paszowych i mieszanek paszowych należy uwzględnić następujące informacje: <ul style="list-style-type: none"> — nazwę i numer identyfikacyjny dodatku, — ilość dodatku. 	9 grudnia 2024 r.
-------	---	----------	---	-------------------	---	--	--	---	-------------------

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1237/2014**z dnia 18 listopada 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	83,5
	MA	78,0
	MK	78,8
	ZZ	80,1
0707 00 05	AL	57,9
	JO	194,1
	TR	126,6
	ZZ	126,2
0709 93 10	AL	65,0
	MA	46,8
	TR	126,6
	ZZ	79,5
0805 20 10	MA	131,7
	ZZ	131,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	68,6
	ZZ	68,6
0805 50 10	TR	79,3
	ZZ	79,3
0806 10 10	BR	304,1
	LB	348,1
	PE	317,7
	TR	152,3
	US	246,6
	ZZ	273,8
	ZZ	273,8
0808 10 80	BR	53,2
	CA	135,3
	CL	86,7
	MD	29,7
	NZ	96,9
	US	102,4
	ZA	108,9
	ZZ	87,6
	ZZ	87,6
	ZZ	87,6
0808 30 90	CN	75,6
	ZZ	75,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 17 listopada 2014 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/366/UE ustanawiającą wykaz programów EWT i wskazującą całkowitą kwotę wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego dla każdego programu w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” na okres od 2014 do 2020 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8423)

(2014/805/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4,

po konsultacji z komitetem koordynującym europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, ustanowionym na mocy art. 150 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/366/UE ⁽³⁾, zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013, Komisja określiła wkład z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) do Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) w zakresie objętym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ⁽⁴⁾, lecz nie była jeszcze w stanie wskazać również wkładu z EFRR do programów transgranicznych i programów dotyczących basenów morskich w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (EIS) w zakresie objętym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 ⁽⁵⁾.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 wkład z EFRR do programów transgranicznych i programów dotyczących basenów morskich w ramach EIS dla poszczególnych państw członkowskich powinien być udzielany pod warunkiem przyznania co najmniej równoważnych kwot z EIS.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2014/366/UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/366/UE z dnia 16 czerwca 2014 r. ustanawiająca wykaz programów EWT i wskazująca całkowitą kwotę wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego dla każdego programu w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” na okres od 2014 do 2020 r. (Dz.U. L 178 z 18.6.2014, s. 18).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 11).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Europejski Instrument Sąsiedztwa (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 27).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej 2014/366/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Wkład z EFRR do programów transgranicznych i programów dotyczących basenów morskich w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (EIS) w zakresie objętym rozporządzeniem (UE) nr 232/2014 dla poszczególnych państw członkowskich określono w załączniku V.”;

2) tekst zawarty w załączniku do niniejszej decyzji dodaje się jako załącznik V.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Corina CREȚU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK V

Wkład z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) do programów transgranicznych i programów dotyczących basenów morskich w ramach EIS dla niektórych państw członkowskich*(EUR, ceny bieżące)*

Państwo członkowskie	Transfer do EIS
Bułgaria	3 244 476
Estonia	10 230 000
Grecja	9 471 678
Hiszpania	117 620 933
Francja	12 200 000
Włochy	81 539 000
Cypr	500 000
Łotwa	26 100 000
Litwa	50 000 000
Węgry	22 976 000
Malta	1 000 000
Polska	135 800 000
Portugalia	743 294
Rumunia	88 000 000
Słowacja	6 000 000
Finlandia	60 000 000
Szwecja	9 000 000
OGÓŁEM	634 425 381”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 18 listopada 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia fotowoltaicznego szyberdachu Webasto wspomagającego ładowanie akumulatora jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/806/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 marca 2014 r. dostawca Webasto Roof & Components SE („wnioskodawca”) złożył wniosek o zatwierdzenie fotowoltaicznego szyberdachu Webasto wspomagającego ładowanie akumulatora jako technologii innowacyjnej. Ustalono, że wniosek jest kompletny, a okres przeznaczony na ocenę Komisji rozpoczął się w dniu następującym po terminie urzędowego otrzymania wniosku, tj. w dniu 6 marca 2014 r.
- (2) Wniosek poddano ocenie zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 725/2011 ⁽²⁾ oraz wytycznymi technicznymi dotyczącymi przygotowania wniosków o zatwierdzenie technologii innowacyjnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 443/2009 (wytycznymi technicznymi) ⁽³⁾.
- (3) Wniosek ten odnosi się do fotowoltaicznego szyberdachu Webasto wspomagającego ładowanie akumulatora. Fotowoltaiczny szyberdach to panel fotowoltaiczny (PV), który jest zamontowany na dachu pojazdu. Panel fotowoltaiczny przekształca energię z otoczenia w energię elektryczną za pośrednictwem konwertera DC-DC; jest ona magazynowana w akumulatorze znajdującym się w pojeździe. Komisja uważa, że informacje podane we wniosku wykazują, że warunki i kryteria, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 oraz w art. 2 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, zostały spełnione.
- (4) Wnioskodawca wykazał, że ten rodzaj fotowoltaicznego szyberdachu wspomagającego ładowanie akumulatora, opisany w przedmiotowym wniosku, był stosowany w maksymalnie 3 % nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w roku referencyjnym 2009.
- (5) W celu określenia oszczędności emisji CO₂, jakie można uzyskać dzięki zastosowaniu technologii innowacyjnej w pojeździe, konieczne jest wyznaczenie pojazdu referencyjnego, którego poziom emisji CO₂ porównuje się z poziomem emisji pojazdu wyposażonego w technologię innowacyjną, zgodnie z art. 5 i 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011. Komisja jest zdania, że pojazd referencyjny powinien być wariantem pojazdu, który pod każdym względem jest identyczny z pojazdem ekoinnowacyjnym, z wyjątkiem fotowoltaicznego szyberdachu, oraz, w stosownych przypadkach, bez dodatkowego akumulatora lub innych urządzeń niezbędnych do przekształcania energii słonecznej w energię elektryczną i jej magazynowania. W odniesieniu do nowej wersji pojazdu z zainstalowanym fotowoltaicznym szyberdachem pojazd referencyjny powinien być pojazdem, w którym fotowoltaiczny szyberdach jest odłączony, a zmiana masy spowodowana zainstalowaniem fotowoltaicznego szyberdachu jest brana pod uwagę.
- (6) Wnioskodawca przedstawił metodę badania redukcji emisji CO₂, która obejmuje wzory oparte na wytycznych technicznych dotyczących fotowoltaicznych szyberdachów wspomagających ładowanie akumulatora. Komisja jest zdania, że należy ponadto wykazać, w jakim stopniu ogólne zużycie energii pojazdu w odniesieniu do jego funkcji transportowej uległo poprawie w stosunku do energii zużytej na działanie urządzeń mających na celu zwiększenie komfortu kierowcy lub pasażerów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 725/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 19).⁽³⁾ http://ec.europa.eu/clima/policies/transport/vehicles/cars/docs/guidelines_en.pdf (wersja z lutego 2013 r.).

- (7) Przy określaniu oszczędności należy również wziąć pod uwagę zdolność magazynową pojedynczego akumulatora znajdującego się w pojeździe lub obecność dodatkowego akumulatora przeznaczonego wyłącznie do magazynowania energii elektrycznej wytwarzanej przez fotowoltaiczny szyberdach.
- (8) Komisja uznaje, że metoda badania zapewni możliwe do zweryfikowania, powtarzalne i porównywalne wyniki testów i że umożliwia ona wykazanie w wiarygodny sposób istotnych pod względem statystycznym korzyści w postaci redukcji emisji CO₂ wynikających z technologii innowacyjnej zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.
- (9) W tym kontekście Komisja uznaje, że wnioskodawca wykazał w sposób zadowalający, że redukcja emisji uzyskana dzięki technologii innowacyjnej wynosi co najmniej 1 g CO₂/km.
- (10) Ponieważ badanie homologacyjne dotyczące emisji CO₂, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 692/2008 ⁽²⁾, nie uwzględnia fotowoltaicznego szyberdachu i dodatkowej energii dostarczanej dzięki tej technologii, zdaniem Komisji fotowoltaiczny szyberdach Webasto nie jest objęty standardowym cyklem badań. Komisja stwierdza, że sprawozdanie weryfikujące zostało sporządzone przez TÜV SÜD Czech s.r.o., które jest niezależnym zatwierdzonym organem, oraz że w sprawozdaniu tym potwierdza się ustalenia zawarte we wniosku.
- (11) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma podstaw do wnoszenia zastrzeżeń wobec zatwierdzenia przedmiotowej technologii innowacyjnej.
- (12) Do celów określenia ogólnego kodu ekoinnowacji, który ma być stosowany w odpowiednich dokumentach homologacji typu zgodnie z załącznikami I, VIII i IX do dyrektywy 2007/46/WE, należy określić kod indywidualny w odniesieniu do technologii innowacyjnej zatwierdzonej niniejszą decyzją wykonawczą,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Fotowoltaiczny szyberdach Webasto wspomagający ładowanie akumulatora, przeznaczony do stosowania w pojazdach M1, zatwierdza się jako technologię innowacyjną w rozumieniu art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009.
2. Redukcję emisji CO₂ w wyniku stosowania fotowoltaicznego szyberdachu Webasto wspomagającego ładowanie akumulatora, o którym mowa w ust. 1, określa się przy użyciu metody określonej w załączniku.
3. Indywidualny kod ekoinnowacji do wpisywania w dokumentacji homologacji typu, która ma być stosowana na potrzeby technologii innowacyjnej zatwierdzonej w ramach niniejszej decyzji wykonawczej, to „7”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

METODA OKREŚLANIA REDUKCJI EMISJI CO₂ DZIĘKI STOSOWANIU FOTOWOLTAICZNEGO SZYBER-DACHU WEBASTO WSPOMAGAJĄCEGO ŁADOWANIE AKUMULATORA

1. Wprowadzenie

Procedura i warunki badania stosowane w celu określenia redukcji emisji CO₂, którą można przypisać stosowaniu fotowoltaicznego szyberdachu Webasto wspomagającego ładowanie akumulatora w pojeździe kategorii M1, są określone w pkt 2 i 3.

2. Procedura badania

Wartość szczytowej mocy wyjściowej (P_p) panela fotowoltaicznego określa się w sposób doświadczalny dla każdego wariantu pojazdu. Pomiary należy przeprowadzać zgodnie z metodą badania określoną w normie międzynarodowej IEC 61215:2005 ⁽¹⁾.

Należy stosować zdemontowany kompletny panel PV. Cztery narożne punkty panela mają dotykać horyzontalnego panela pomiarowego.

Pomiary należy przeprowadzić co najmniej pięć razy.

Informacja o kącie nachylenia wzdłużnego oraz łącznej zdolności magazynowania (lub powiązany współczynnik korygujący dotyczący magazynowania energii słonecznej (*Solar Correction Coefficient* SCC) ma zostać dostarczona przez producenta pojazdu.

Ewentualne odchylenie wzdłużne dachu samochodu należy później skorygować matematycznie, stosując funkcję cosinus.

3. Wzory

1. Standardowe odchylenie średniej arytmetycznej wartości szczytowej mocy wyjściowej należy obliczyć za pomocą wzoru (1).

Wzór (1):

$$\Delta\overline{P}_p = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (P_{p_i} - \overline{P}_p)^2}{n(n-1)}}$$

gdzie:

$\Delta\overline{P}_p$: standardowe odchylenie średniej arytmetycznej wartości szczytowej mocy wyjściowej [Wp];

P_{p_i} : wartość pomiaru szczytowej mocy wyjściowej [Wp];

\overline{P}_p : średnia arytmetyczna szczytowej mocy wyjściowej [Wp];

n: liczba pomiarów.

Uzysk dodatkowej mocy elektrycznej zależy od dostępnej zdolności magazynowania energii elektrycznej w pojeździe, którą należy sprawdzić. Jeżeli pojemność ta jest niższa niż 0,666 Ah na jeden wat szczytowej mocy panela fotowoltaicznego, promieniowanie słoneczne podczas słonecznych, bezchmurnych dni w lecie nie może być całkowicie wykorzystane z powodu pełnego naładowania akumulatorów. W tym przypadku należy stosować współczynnik korygujący dotyczący magazynowania energii słonecznej, o którym mowa w pkt 2, aby określić użyteczną część padającej energii słonecznej.

2. Należy wykorzystać następujące dane wejściowe przy obliczeniu potencjalnych oszczędności CO₂:

- średnie natężenie promieniowania słonecznego P_{SR} określone w rozdziale 5.7.1 wytycznych technicznych ⁽²⁾, tj. 120 W/m²,
- współczynnik wykorzystania/efekt zacienienia UF_{IR} , określony w rozdziale 5.4.2 wytycznych technicznych, tj. 0,51,
- efektywność systemu solarne η_{SS} określona w rozdziale 5.1.3 wytycznych technicznych, tj. 0,76,

⁽¹⁾ IEC 61215. Moduły fotowoltaiczne (PV) z krzemu krystalicznego do zastosowań naziemnych — Kwalifikacja konstrukcji i aprobaty typu. Numer referencyjny IEC 61215:2005(E).

⁽²⁾ Wytyczne techniczne dotyczące przygotowania wniosków o zatwierdzenie technologii innowacyjnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 443/2009 (wersja z lutego 2013 r.)

- współczynnik korygujący dotyczący magazynowania energii słonecznej **SCC** określony w tabeli 1 oraz w rozdziale 5.7.2 wytycznych technicznych,

Tabela 1

Całkowita dostępna zdolność magazynowania (12 V)/moc szczytowa PV [Ah/Wp] ⁽¹⁾	0,10	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	> 0,666
Współczynnik korygujący dotyczący magazynowania energii słonecznej (SCC)	0,481	0,656	0,784	0,873	0,934	0,977	1

⁽¹⁾ Całkowita zdolność magazynowania obejmuje średnią użyteczną zdolność magazynowania akumulatora rozruchowego 10 Ah (12 V). Wszystkie wartości odnoszą się do średniego rocznego natężenia promieniowania słonecznego wynoszącego 120 W/m², udziału zacienienia 0,49 oraz średniego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 1 godzinę dziennie przy 750 W zapotrzebowania na energię elektryczną.

- zużycie mocy skutecznej dla pojazdów zasilanych benzyną V_{Pe-p} i olejem napędowym V_{Pe-d} określone w tabeli 2 oraz w rozdziale 5.1.1 wytycznych technicznych,

Tabela 2

Rodzaj silnika	Zużycie mocy skutecznej V_{Pe} [l/kWh]
Benzyna (V_{Pe-p})	0,264
Olej napędowy (V_{Pe-d})	0,22

- sprawność alternatora η_A , określona w rozdziale 5.1.2 wytycznych technicznych, tj. 0,67.

W odniesieniu do współczynników konwersji **CF** należy użyć danych określonych w tabeli 3:

Tabela 3

Rodzaj paliwa	Współczynnik konwersji (l/100 km) → (g CO ₂ /km) [100 g/l]
Benzyna (CF _p)	23,3 (= 2 330 g CO ₂ /l)
Olej napędowy (CF _d)	26,4 (= 2 640 g CO ₂ /l)

W odniesieniu do średniego rocznego przebiegu należy użyć danych w określonych w tabeli 4 [km/rok]:

Tabela 4

Rodzaj paliwa	Średni roczny przebieg [km/rok]
Benzyna (M _p)	12 700
Olej napędowy (M _d)	17 000

Przy takich danych wejściowych oszczędności CO₂ dla pojazdu zasilanego benzyną należy obliczyć za pomocą wzoru (2).

Różnicę w masie między pojazdem referencyjnym a pojazdem ekoinnowacyjnym, wynikającą z zainstalowania fotowoltaicznego szyberdachu oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowego akumulatora, należy wziąć pod uwagę przez zastosowanie współczynnika korygującego masę ⁽¹⁾. Pojazd referencyjny musi być wariantem pojazdu, który pod każdym względem jest identyczny z pojazdem ekoinnowacyjnym, z wyjątkiem fotowoltaicznego szyberdachu oraz, w stosownych przypadkach, bez dodatkowego akumulatora lub innych urządzeń służących specjalnie do konwersji energii słonecznej na energię elektryczną i do jej magazynowania.

⁽¹⁾ Rozdział 5, ust. 5.1 badania referencyjnego JRC <http://europa.eu/!qN68wc>

W odniesieniu do nowej wersji pojazdu z zainstalowanym fotowoltaicznym szyberdachem pojazd referencyjny należy określić w następujący sposób: jest to pojazd, w którym fotowoltaiczny szyberdach jest odłączony, a różnica w masie spowodowana instalacją fotowoltaicznego szyberdachu jest wzięta pod uwagę. W przypadku gdy fotowoltaiczny szyberdach jest wykonany ze szkła, należy wprowadzić korektę z tytułu zmiany masy, tj. dodatkową masę wynoszącą 3,4 kg. W przypadku gdy fotowoltaiczny szyberdach jest wykonany z lekkiego materiału syntetycznego, nie należy dokonywać żadnych korekt z tytułu zmiany masy. W odniesieniu do zmiany masy producent musi przekazać zweryfikowaną dokumentację organowi udzielającemu homologacji typu.

Wzór (2):

$$C_{CO_2} = P_{SR} \cdot UF_{IR} \cdot \eta_{SS} \cdot P_p \cdot SCC \cdot \frac{V_{Pe-P}}{\eta_A} \cdot \frac{CF_p}{M_p} \cdot \cos\Phi - \Delta CO_{2mp}$$

gdzie:

C_{CO_2} : oszczędności CO_2 [g CO_2 /km];

P_{SR} : średnie natężenie promieniowania słonecznego [W/m^2];

UF_{IR} : współczynnik wykorzystania/efekt zacienienia [-];

η_{SS} : efektywność systemu solarnego [-];

P_p : szczytowa moc wyjściowa [Wp];

SCC : współczynnik korygujący dotyczący magazynowania energii słonecznej [-];

V_{Pe-P} : zużycie mocy skutecznej dla pojazdów zasilanych benzyną [l/kWh];

η_A : sprawność alternatora [-];

CF_p : współczynnik konwersji dla pojazdów zasilanych benzyną [100 g/l];

M_p : średni roczny przebieg dla pojazdów zasilanych benzyną [km/rok];

Φ : odchylenie wzdłużne fotowoltaicznego szyberdachu [°];

ΔCO_{2mp} : współczynnik korygujący CO_2 związany ze zmianą masy w wyniku zainstalowania fotowoltaicznego szyberdachu oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowego akumulatora lub innych urządzeń służących specjalnie do konwersji energii słonecznej na energię elektryczną i do jej magazynowania — dla pojazdów zasilanych benzyną [g CO_2 /km].

Oszczędności CO_2 dla pojazdu zasilanego olejem napędowym należy obliczyć za pomocą wzoru (3).

Różnicę w masie między pojazdem referencyjnym a pojazdem ekoinnowacyjnym wynikającą z zainstalowania fotowoltaicznego szyberdachu oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowego akumulatora, należy wziąć pod uwagę przez zastosowanie współczynnika korygującego masę⁽¹⁾. Pojazd referencyjny musi być wariantem pojazdu, który pod każdym względem jest identyczny z pojazdem ekoinnowacyjnym, z wyjątkiem fotowoltaicznego szyberdachu oraz, w stosownych przypadkach, bez dodatkowego akumulatora lub innych urządzeń służących specjalnie do konwersji energii słonecznej na energię elektryczną i do jej magazynowania.

W odniesieniu do nowej wersji pojazdu, w którym fotowoltaiczny szyberdach jest zainstalowany, pojazd referencyjny należy określić w następujący sposób: jest to pojazd, w którym fotowoltaiczny szyberdach jest odłączony, a różnica w masie spowodowana instalacją fotowoltaicznego szyberdachu jest wzięta pod uwagę. W przypadku gdy fotowoltaiczny szyberdach jest wykonany ze szkła, należy wprowadzić korektę z tytułu zmiany masy, tj. dodatkową masę wynoszącą 3,4 kg. W przypadku gdy fotowoltaiczny szyberdach jest wykonany z lekkiego materiału syntetycznego, nie należy dokonywać żadnych korekt z tytułu zmiany masy. W odniesieniu do zmiany masy producent musi przekazać zweryfikowaną dokumentację organowi udzielającemu homologacji typu.

Wzór (3):

$$C_{CO_2} = P_{SR} \cdot UF_{IR} \cdot \eta_{SS} \cdot P_p \cdot SCC \cdot \frac{V_{Pe-D}}{\eta_A} \cdot \frac{CF_D}{M_D} \cdot \cos\Phi - \Delta CO_{2mD}$$

(¹) Rozdział 5, ust. 5.1 badania referencyjnego JRC <http://europa.eu/!qN68wc>

gdzie:

V_{pe-D} : zużycie mocy skutecznej dla pojazdów zasilanych olejem napędowym [l/kWh];

CF_D : współczynnik konwersji dla pojazdów zasilanych olejem napędowym [100 g/l];

M_D : średni roczny przebieg dla pojazdów zasilanych olejem napędowym [km/rok];

ΔCO_{2md} : współczynnik korygujący CO_2 związany ze zmianą masy w wyniku zainstalowania fotowoltaicznego szyberdachu oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowego akumulatora lub innych urządzeń służących specjalnie do konwersji energii słonecznej na energię elektryczną i do jej magazynowania — dla pojazdów zasilanych olejem napędowym [g CO_2 /km].

Współczynnik korygujący CO_2 związany ze zmianą masy należy obliczyć za pomocą wzorów (4) i (5).

Wzór (4):

$$\Delta CO_{2mp} = 0,0277 \cdot \Delta m \quad \text{dla pojazdu zasilanego benzyną}$$

oraz

Wzór (5):

$$\Delta CO_{2md} = 0,0383 \cdot \Delta m \quad \text{dla pojazdu zasilanego olejem napędowym}$$

gdzie:

Δm : Zmiana masy spowodowana instalacją fotowoltaicznego szyberdachu oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowego akumulatora lub innych urządzeń służących specjalnie do konwersji energii słonecznej na energię elektryczną i do jej magazynowania (np. 5 kg).

3. Błąd w oszczędnościach CO_2 należy obliczać za pomocą wzoru (6).

Wzór (6):

$$\overline{\Delta C_{CO_2}} = \sqrt{\sum_{i=1}^n \left(\frac{\partial C_{CO_2}}{\partial P_{P_i}} \Delta P_{P_i} \right)^2}$$

gdzie:

$\overline{\Delta C_{CO_2}}$: błąd w całkowitych oszczędnościach CO_2 [g CO_2 /km];

$\frac{\partial C_{CO_2}}{\partial P_{P_i}}$: wrażliwość obliczonych oszczędności CO_2 związana z pomiarami podczas testu I;

n: liczba pomiarów.

W celu obliczenia błędu w oszczędnościach CO_2 dla pojazdu zasilanego benzyną wyniki wzoru (6) należy zastosować we wzorze (2) zgodnie z następującym wzorem (7):

Wzór (7):

$$\overline{\Delta C_{CO_2}} = P_{SR} \cdot UF_{IR} \cdot \eta_{SS} \cdot SCC \cdot \frac{V_{pe-D}}{\eta_A} \cdot \frac{CF_D}{M_D} \cdot \Delta \bar{P} \cdot \cos \Phi$$

W celu obliczenia błędu w oszczędnościach CO_2 dla pojazdu zasilanego olejem napędowym wyniki wzoru (6) należy zastosować we wzorze (3) według następującego wzoru (8). Jest to błąd w oszczędnościach CO_2 dla pojazdu zasilanego olejem napędowym.

Wzór (8):

$$\overline{\Delta C_{CO_2}} = P_{SR} \cdot UF_{IR} \cdot \eta_{SS} \cdot SCC \cdot \frac{V_{pe-D}}{\eta_A} \cdot \frac{CF_D}{M_D} \cdot \Delta \bar{P} \cdot \cos \Phi$$

4. W celu wykazania, że minimalny próg 1 g CO₂/km został przekroczony w statystycznie istotny sposób, należy zastosować następujący wzór (9):

Wzór (9):

$$MT \leq C_{CO_2} - \Delta \overline{C}_{CO_2}$$

gdzie:

MT: minimalny próg [g CO₂/km], tj. 1 g CO₂/km;

C_{CO₂}: całkowite oszczędności CO₂ [g CO₂/km];

$\Delta \overline{C}_{CO_2}$: błąd w całkowitych oszczędnościach CO₂ [g CO₂/km].

W przypadku gdy oszczędności emisji CO₂, jako wyniku obliczenia z zastosowaniem wzoru (9), są niższe od wartości progowej określonej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, zastosowanie ma art. 11 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 17 listopada 2014 r.****dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 w Zjednoczonym Królestwie***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8751)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/807/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest wirusową chorobą zakaźną ptaków, w tym drobiu. Zakażenie drobiu wirusem grypy ptaków powoduje rozwój jednej z dwóch postaci tej choroby, o różnej zjadliwości. Postać o niskiej zjadliwości wywołuje zwykle jedynie łagodne objawy, natomiast postać o wysokiej zjadliwości jest przyczyną bardzo wysokiej śmiertelności u większości gatunków drobiu. Choroba ta może mieć bardzo poważny wpływ na rentowność hodowli drobiu.
- (2) Grypa ptaków jest najczęściej spotykana u ptactwa, jednak w niektórych warunkach zakażenie może także wystąpić u ludzi, chociaż ryzyko takiego zakażenia jest zwykle bardzo niskie.
- (3) W przypadku wystąpienia grypy ptaków istnieje ryzyko, że czynnik chorobotwórczy rozprzestrzeni się na inne gospodarstwa, w których hoduje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli. W rezultacie, w wyniku handlu żywym ptactwem lub jego produktami może on rozprzestrznić się z jednego państwa członkowskiego na inne państwa członkowskie i na państwa trzecie.
- (4) Dyrektywa 2005/94/WE ⁽³⁾ określa pewne środki zapobiegawcze dotyczące nadzoru i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz minimalne środki kontroli, które należy stosować w przypadku pojawienia się ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. We wspomnianej dyrektywie przewiduje się ustanowienie obszarów zapowietrzonych i obszarów zagrożonych w przypadku wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (5) Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję o wystąpieniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 w położonym na terytorium tego państwa gospodarstwie, w którym hodowany jest drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, oraz niezwłocznie wprowadziło stosowne środki wymagane na podstawie dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiło obszary zapowietrzone i zagrożone
- (6) Komisja we współpracy ze Zjednoczonym Królestwem zbadała te środki i z zadowoleniem stwierdziła, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych wyznaczonych przez właściwy organ w tym państwie członkowskim znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstwa, w którym wystąpiło potwierdzone ognisko choroby.
- (7) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także w celu uniknięcia przyjęcia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest niezwłoczne określenie ustanowionych w Zjednoczonym Królestwie obszarów zapowietrzonych i zagrożonych na poziomie Unii we współpracy z tym państwem członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).

- (8) Zgodnie z powyższym, w oczekiwaniu na posiedzenie Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, w załączniku do niniejszej decyzji należy określić obszary zapowietrzane i zagrożone w Zjednoczonym Królestwie, na których zastosowanie mają środki ochronne w zakresie zdrowia zwierząt ustanowione w dyrektywie 2005/94/WE, a także ustalić czas trwania przedmiotowego podziału na obszary.
- (9) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy dokona przeglądu niniejszej decyzji na swoim następnym posiedzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zjednoczone Królestwo zapewnia, aby obszary zapowietrzane i zagrożone ustanowione zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE obejmowały co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzane i zagrożone w częściach A i B załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 22 grudnia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar zapowietrzony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
UK	Zjednoczone Królestwo	Kod ADNS	Obszar obejmujący:
		00053	Część East Riding of Yorkshire znajdująca się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych TA0654959548 w układzie odniesienia. Jako układ odniesienia zastosowano Ordnance Survey Landranger 1:100 000 series.

CZĘŚĆ B

Obszar zagrożony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
UK	Zjednoczone Królestwo	Kod ADNS	Obszar obejmujący:
		00053	Obszar części East Riding of Yorkshire poza obszarem opisanym jako obszar zapowietrzony, znajdujący się w promieniu 10 km od punktu o współrzędnych TA0654959548 w układzie odniesienia. Jako układ odniesienia zastosowano Ordnance Survey Landranger 1:100 000 series.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 17 listopada 2014 r.****dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Niderlandach***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8752)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/808/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest wirusową chorobą zakaźną ptaków, w tym drobiu. Zakażenie drobiu wirusem grypy ptaków powoduje rozwój jednej z dwóch postaci tej choroby, o różnej zjadliwości. Postać o niskiej zjadliwości wywołuje zwykle jedynie łagodne objawy, natomiast postać o wysokiej zjadliwości jest przyczyną bardzo wysokiej śmiertelności u większości gatunków drobiu. Choroba ta może mieć bardzo poważny wpływ na rentowność hodowli drobiu.
- (2) Grypa ptaków jest najczęściej spotykana u ptactwa, jednak w niektórych warunkach zakażenie może także wystąpić u ludzi, chociaż ryzyko takiego zakażenia jest zwykle bardzo niskie.
- (3) W przypadku wystąpienia grypy ptaków istnieje ryzyko, że czynnik chorobotwórczy rozprzestrzeni się na inne gospodarstwa, w których hoduje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli. W rezultacie, w wyniku handlu żywym ptactwem lub jego produktami może on rozprzestrzenić się z jednego państwa członkowskiego na inne państwa członkowskie i na państwa trzecie.
- (4) Dyrektywa 2005/94/WE ⁽³⁾ określa pewne środki zapobiegawcze dotyczące nadzoru i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz minimalne środki kontroli, które należy stosować w przypadku pojawienia się ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. We wspomnianej dyrektywie przewiduje się ustanowienie obszarów zapowietrzonych i obszarów zagrożonych w przypadku wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (5) Niderlandy powiadomiły Komisję o wystąpieniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w położonym na terytorium tego państwa gospodarstwie, w którym hodowany jest drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, oraz niezwłocznie wprowadziły stosowne środki wymagane na podstawie dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzone i zagrożone. Jako środek zapobiegawczy, w celu oceny sytuacji i minimalizacji ryzyka możliwości dalszego rozprzestrzeniania się od stwierdzonego ogniska, władze Niderlandów zakażyły transportu żywego drobiu i niektórych produktów drobiowych na całym terytorium.
- (6) Komisja we współpracy z Niderlandami zbadała te środki i z zadowoleniem stwierdziła, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych wyznaczonych przez właściwy organ w tym państwie członkowskim znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstwa, w którym wystąpiło potwierdzone ognisko choroby.
- (7) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także w celu uniknięcia przyjęcia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest niezwłoczne określenie ustanowionych w Niderlandach obszarów zapowietrzonych i zagrożonych na poziomie Unii we współpracy z tym państwem członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).

- (8) Zgodnie z powyższym, w oczekiwaniu na posiedzenie Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, w załączniku do niniejszej decyzji należy określić obszary zapowietrzone i zagrożone w Niderlandach, na których zastosowanie mają środki ochronne w zakresie zdrowia zwierząt ustanowione w dyrektywie 2005/94/WE, a także ustalić czas trwania przedmiotowego podziału na obszary.
- (9) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy dokona przeglądu niniejszej decyzji na swoim następnym posiedzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niderlandy zapewniają, aby obszary zapowietrzone i zagrożone ustanowione zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE obejmowały co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzone i zagrożone w częściach A i B załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 22 grudnia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar zapowietrzony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
NL	Niderlandy	Kod pocztowy/ ADNS	Obszar obejmujący:
			<ul style="list-style-type: none"> — Od skrzyżowania N228 i Goverwellesingel, wzdłuż Goverwellesingel w kierunku północnym tunelem Goverwelle do Achterwillenseweg. — Wzdłuż Achterwillenseweg w kierunku wschodnim do Vlietdijk. — Wzdłuż Vlietdijk w kierunku północnym przez Platteweg do Korsendijk. — Wzdłuż Korssendijk w kierunku północnym, a następnie przez Ree w kierunku wschodnim do Nieuwenbroeksedijk. — Wzdłuż Nieuwenbroeksedijk w kierunku wschodnim do Kippenkade. — Wzdłuż Kippenkade w kierunku północnym do Wierickepad. — Wzdłuż Wierickepad w kierunku północnym, a następnie wschodnim przez Kerkweg do Groendijk, a następnie do Westeinde. — Wzdłuż Westeinde w kierunku północnym przez Oosteinde do Tuurluur. — Wzdłuż Tuurluur w kierunku południowym do Papekopperdijk. — Wzdłuż Papekopperdijk w kierunku południowym przez Johan J Vierbergenweg, a następnie Zwier Regelinkstraat do N228. — Wzdłuż N228 w kierunku południowym do Damweg. — Wzdłuż Damweg w kierunku południowym do Zuidzijdseweg. — Wzdłuż Zuidzijdseweg w kierunku zachodnim przez Slangenweg do West-Vlisterdijk. — Wzdłuż West-Vlisterdijk w kierunku północnym, a następnie zachodnim do Bredeweg i w kierunku północnym przez Grote Haven do N228. — Wzdłuż N228 w kierunku zachodnim.

CZĘŚĆ B

Obszar zagrożony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
NL	Niderlandy	Kod pocztowy/ ADNS	Obszar obejmujący:
			<ul style="list-style-type: none"> — Od skrzyżowania N207 i N11, wzdłuż N11 w kierunku wschodnio-południowym do N458. — Wzdłuż N458 w kierunku wschodnim do Buitenkerk.

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
NL	Niderlandy	Kod pocztowy/ ADNS	Obszar obejmujący:
			<ul style="list-style-type: none"> — Wzdłuż Buitenkerk w kierunku północnym do Kerkweg. — Wzdłuż Kerkweg w kierunku wschodnim do Meije. — Wzdłuż Meije w kierunku północno-wschodnim do Middenweg. — Wzdłuż Middenweg w kierunku południowym przez Hoofdweg, a następnie Zegveldse Uitweg do N458. — Wzdłuż N458 w kierunku wschodnim przez Rembrandtlaan do Westdam. — Wzdłuż Westdam w kierunku południowym przez Rijnstraat, a następnie Oostdam do Oudelandseweg. — Wzdłuż Oudelandseweg w kierunku północnym do Geestdorp. — Wzdłuż Geestdorp w kierunku wschodnim do N198. — Wzdłuż N198 w kierunku wschodnim, a następnie południowym, wschodnim i południowym do Strijkviertel. — Wzdłuż Strijkviertel w kierunku południowym do A12. — Wzdłuż A12 w kierunku wschodnim do A2. — Wzdłuż A2 w kierunku południowym do N210. — Wzdłuż N210 w kierunku południowym, a następnie zachodnim i południowym do S.L. van Alterenstraat. — Wzdłuż S.L. van Alterenstraat w kierunku południowym do rzeki De Lek. — Wzdłuż rzeki De Lek w kierunku zachodnim do Bonevlietweg. — Wzdłuż Bonevlietweg w kierunku południowym do Melkweg. — Wzdłuż Melkweg w kierunku południowym przez Peppelweg do Essenweg. — Wzdłuż Essenweg w kierunku północnym przez Graafland do Irenestraat. — Wzdłuż Irenestraat w kierunku zachodnim do Beatrixstraat. — Wzdłuż Beatrixstraat w kierunku północnym do Voorstraat. — Wzdłuż Voorstraat w kierunku zachodnim przez Sluis, Opperstok, Bergstoep do promu Bergambacht-Groot Ammers. — Wzdłuż trasy promu w kierunku północnym do Veerweg. — Wzdłuż Veerweg w kierunku północnym do N210. — Wzdłuż N210 w kierunku zachodnim do Zuidbroekse Opweg. — Wzdłuż Zuidbroekse Opweg w kierunku północnym do Oosteinde.

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
NL	Niderlandy	Kod pocztowy/ ADNS	Obszar obejmujący:
			<ul style="list-style-type: none"> — Wzdłuż Oosteinde w kierunku zachodnim do Kerkweg. — Wzdłuż Kerkweg w kierunku zachodnim do Graafkade. — Wzdłuż Graafkade w kierunku wschodnim do Wellepoort. — Wzdłuż Wellepoort w kierunku północno-wschodnim do przez Schaapjeshaven do Kattendijk. — Wzdłuż Kattendijk w kierunku wschodnim do promu przez Hollandsche IJssel. — Wzdłuż trasy promu w kierunku północnym do Veerpad. — Wzdłuż Veerpad w kierunku północnym przez Kerklaan, a następnie Middelweg do N456. — Wzdłuż N456 w kierunku północnym do N207. — Wzdłuż 207 w kierunku północnym do N11.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 3/2014 KOMITETU AMBASADORÓW AKP-UE

z dnia 23 października 2014 r.

w sprawie ponownego powołania na stanowisko dyrektora Centrum Technicznego ds. Współpracy
w Dziedzinie Rolnictwa i Obszarów Wiejskich (CTA)

(2014/809/UE)

KOMITET AMBASADORÓW AKP-UE,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾, zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾ i po raz drugi w Wądadugu w dniu 22 czerwca 2010 r. ⁽³⁾, w szczególności art. 3 ust. 5 załącznika III do niej,

uwzględniając decyzję nr 5/2013 Komitetu Ambasadorów AKP-UE z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie statutu Centrum Technicznego ds. Współpracy w dziedzinie Rolnictwa i Obszarów Wiejskich (CTA) ⁽⁴⁾, w szczególności art. 7 ust. 1 tego statutu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 2/2010 z dnia 19 marca 2010 r. Komitet Ambasadorów AKP-UE powołał Michaela HAILU na stanowisko dyrektora Centrum Technicznego ds. Współpracy w dziedzinie Rolnictwa i Obszarów Wiejskich (CTA) na pięcioletnią kadencję, która kończy się dnia 28 lutego 2015 r.
- (2) Zgodnie z art. 7 ust. 1 statutu CTA w następstwie zalecenia zarządu i z uwagi na wyjątkowe osiągnięcia Komitet Ambasadorów może w wyjątkowych okolicznościach odnowić mandat dyrektora na maksymalny okres pięciu lat.
- (3) Dnia 3 kwietnia 2014 r. zarząd CTA wydał zalecenie w sprawie odnowienia mandatu Michaela HAILU.
- (4) Podczas posiedzenia w dniach 16–18 czerwca 2014 r. Rada Ministrów AKP zatwierdziła przedłużenie umowy z dyrektorem na drugą pięcioletnią kadencję.
- (5) Z tego względu należy ponownie powołać Michaela HAILU na stanowisko dyrektora na okres pięciu lat,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Umowa zmieniająca Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Umowa zmieniająca po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 309 z 19.11.2013, s. 50.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Bez uszczerbku dla ewentualnych dalszych decyzji, do których podjęcia Komitet może być zobowiązany w ramach swojego mandatu, Michael HAILU (Etiopia) zostaje niniejszym ponownie powołany na stanowisko dyrektora Centrum Technicznego ds. Współpracy w dziedzinie Rolnictwa i Obszarów Wiejskich na okres od dnia 1 marca 2015 r. do dnia 29 lutego 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2014 r.

W imieniu Komitetu Ambasadorów AKP-UE

S. SANNINO

Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL